

Sygn. akt VU 400/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska

Protokolant: asyst. sędz. Adrian Dudek

po rozpoznaniu w dniu **27 października 2017** roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku K. K. i K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o ustalenie istnienia ubezpieczeń społecznych

na skutek odwołania K. K. i K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 17 marca 2016 r. sygn. (...)

postanawia:

- 1. odrzucić wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji;**
- 2. odrzucić apelację.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2017 roku, sygn. akt V U 400/16 Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie z wniosku K. K. i K. S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. oddalił odwołania (punkt 1 sentencji wyroku) i zasądził od wnioskodawczyń na rzecz organu rentowego kwoty po 180 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W dniu 5 lipca 2017 roku uzasadnienie ww. wyroku zostało doręczone upoważnionemu pracownikowi profesjonalnego pełnomocnika reprezentującego K. K..

W dniu 21 września 2017 roku K. K. złożyła wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji. W uzasadnieniu wskazała, że odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został przesłany do pełnomocnika, który nie poinformował jej o dacie wpływu i treści wyroku. Wnioskodawczyni wskazała, że o treści zapadłego orzeczenia dowiedziała się z pisma organu rentowego wzywającego ją do zapłaty kwoty 180 zł. Jednocześnie K. K. złożyła apelację od ww. wyroku.

Zarządzeniem z dnia 27 września 2017 roku Przewodniczący wezwał K. K. do udzielenia informacji, kiedy otrzymała pismo organu rentowego o obowiązku zapłaty kwoty 180 zł w terminie siedmiu dni pod rygorem ujemnych skutków procesowych.

W piśmie z dnia 13 października 2017 roku K. K. wskazała, że przesyła dwa odpisy apelacji. Nie wypowiedziała się jednak w zakresie zobowiązania nałożonego przez Sąd zarządzeniem z dnia 27 września 2017 roku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Stosownie do art. 168 § 1 k.p.c, jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. Zgodnie zaś z treścią art. 169 § 1 k.p.c. pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu.

W uzasadnieniu wniosku o przywrócenie terminu wnioskodawczyni podniosła, że o treści wyroku dowiedziała się z pisma organu rentowego wzywającego ją do zapłaty kwoty 180 zł. Skarżąca nie wskazała jednakże daty otrzymania ww. pisma. Sąd zarządzeniem z dnia 27 września 2017 roku Sąd wezwał wnioskodawczynię do złożenia wyjaśnień w tym zakresie w terminie siedmiodniowym. Skarżąca nie wykonała jednak nałożonego przez Sąd zobowiązania. Powyższe implikowało zaistnienie negatywnego skutku procesowego w postaci uznania przez Sąd, iż wniosek o przywrócenie terminu został złożony z uchybieniem siedmiodniowego terminu od otrzymania przez wnioskodawczynię ww. pisma.

W konsekwencji, wobec kategorycznego brzmienia przepisu art. 169 § 1 k.p.c. wniosek o przywrócenie terminu jako złożony po upływie tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu, podlegał odrzuceniu.

Powyższa okoliczność skutkuje odrzuceniem spóźnionego wniosku na mocy art. 171 k.p.c., bez potrzeby jego merytorycznego rozpoznania.

Wobec tego jedynie marginalnie podnieść należy, że skarżąca wskazała, iż przyczyną uchybienia terminu jest to, że profesjonalny pełnomocnik nie poinformował jej o treści wydanego przez Sąd Okręgowy wyroku oraz o dacie wpływu uzasadnienia orzeczenia. W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że wnioskodawczyni nie przedstawiła żadnych dowodów na ww. okoliczność. Ponadto podstawowym warunkiem przywrócenia terminu jest niedokonanie czynności procesowej w terminie bez winy podmiotu składającego wniosek o przywrócenie terminu. Stroną w rozumieniu przepisów o przywróceniu uchybionego terminu jest nie tylko sama strona, lecz także jej pełnomocnik procesowy, który za nią działa w procesie. Wobec tego uchybienie czynności procesowej przez pełnomocnika nie może stanowić podstawy żądania przywrócenia terminu przez samą stronę, jego zachowanie obciąża stronę. Brak winy w uchybieniu terminu powinien być oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy, w sposób uwzględniający w przypadku strony reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika obiektywnego miernika staranności, której poziom określa się z uwzględnieniem zawodowego charakteru działalności pełnomocnika (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 10 lipca 2015 roku, sygn. akt I ACa 293/15).

Odrzucenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji oznacza, że apelacja została wniesiona po terminie. W związku z tym konieczne stało się jej odrzucenie w oparciu o art. 370 k.p.c (punkt 2 sentencji wyroku).